

РЕШЕНИЕ

№ 7281

гр. София, 15.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 17.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8329** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни.

Образувано е по жалба на А. В. Г., с адрес: [населено място], чрез адв. Д. Ж., срещу писмо, изх. № ППН-01-20/2019§5/28.06.2019 г. на председателя на Комисията за защита на личните данни, с което е отхвърлена жалба, рег. № ППН-01-20/07.01.2019 г., подадена от същия срещу ТБ [фирма], за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни /отм./. В писмото е прието, че извършеното гласово записване по телефона на жалбоподателя е извършено законосъобразно, вследствие на валиден съгласие с декларация за съгласие за обработване на лични данни, във вр. с договор за кредит, по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни.

В жалбата се твърди, че административният акт в оспорваната му част е постановен в противоречие с материалноправни норми – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК като се иска отмяната му. В с.з. жалбоподател се представлява от адв. Ж., който поддържа жалбата, претендира съд. разноски с жалбата.

Ответникът – председателят на Комисия за защита на личните данни изразява становище по жалбата като счита същата за недоупстима, понеже не представлява инд. адм. акт. В с.з.не се представлява.

Съдът като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и извърши проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото, изложени и в оспорения акт:

Комисията за защита на личните данни е сезирана от А. В. Г., с адрес: [населено място] с жалба, с рег. № ППН-01-20/07.01.2019 г., подадена от същия срещу ТБ [фирма], за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни /отм./. Същата не е разгледана на редовно заседание на Комисията.

С писмо изх. № ППН-01-20/2019§5/28.06.2019 г. на председателя на Комисията за защита на личните данни, с което е отхвърлена жалба, рег. № ППН-01-20/07.01.2019 г., подадена от Г. срещу ТБ [фирма], за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни /отм./. В писмото е прието, че извършеното гласово записване по телефона на жалбоподателя е извършено законосъобразно, вследствие на валиден съгласие с декларация за съгласие за обработване на лични данни, във вр. с договор за кредит, по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни.

Като се запозна със събраните доказателства, извърши анализ на относимите правни норми, съдът намира за установено следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена от лице със законен интерес, като адресат на акта и в съответствие с приетото в определение по адм. д. № 13857/19 г. по описа на ВАС.

Предвид задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, съгласно чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 38 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, комисията следва да се произнесе с решение относно допустимостта на жалбата, по отношение надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установеният в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок. При допустимост на жалбата следва конституиране на страните в административното производство и произнасяне на КЗЛД като колективен орган с решение, предвид наличието на правомощията ѝ по чл. 10. (1) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2019 г.), според която: „Комисията изпълнява задачите по [чл. 57 от Регламент \(ЕС\) 2016/679](#)“, като приеме дали жалбата е основателна или не и предприеме съответните действия.

Председателят на КЗЛД има следните правомощия, съгласно чл. 11 от КЗЛД:
„Председателят на комисията:

1. организира и ръководи дейността на комисията съобразно закона и решенията на комисията и отговаря за изпълнението на задълженията ѝ;
2. представлява комисията пред трети лица;
3. (доп. - ДВ, бр. 103 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 81 от 2011 г.) назначава и освобождава държавните служители и сключва и прекратява трудовите договори на служителите по трудови правоотношения от администрацията.
4. (нова - ДВ, бр. 103 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2019 г.) издава наказателни постановления по [чл. 87, ал. 3.](#)“

При анализ на посвоената разпоредба се налага правният извод за липса на правомощия на председателя на КЗЛД да се произнася с актове по подадени жалби за неспазване разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни /отм./, респ. на [чл. 57 от Регламент \(ЕС\) 2016/679](#). Като се е произнесъл по същество, с писмо, изх. № ППН-01-20/2019§5/28.06.2019 г. председателят на Комисията за защита на личните данни, с което е отхвърлил жалба, рег. № ППН-01-20/07.01.2019 г., подадена от жалоподателя срещу ТБ [фирма], същият е издал нищожен индивидуален адм. акт, предвид липсата на материална компетентност, предоставена му от закона. Този акт следва да се издаде от КЗЛД като колективен орган, при спазване разпоредбите на АПК, ЗЗЛД и ППЗЗЛД.

Съдът намира, че в процесния случай е издаден нищожен инд. адм. акт, който следва да бъде обявен за такъв, а делото върнато като преписка за произнасяне на КЗЛД при спазване на производствените правила на АПК, ЗЗЛД и ППЗЗЛД. По изложените съображения подадената жалба следва да бъде уважена.

По делото се претендират разноски отжалбоподателя, които с оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, следва да бъдат присъдени в размер на 810 лева, от които 800 лева адв. хонорар, заплатен, съгласно адв. пълномощно и 10 лв държ. такса.

Предвид гореизложеното, съдът, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОБЯВЯВА, по жалба на А. В. Г., с адрес: [населено място], чрез адв. Д. Ж.,

НИЩОЖНОСТТА на ПИСМО, изх. № ППН-01-20/2019§5/28.06.2019 г. на председателя на Комисията за защита на личните данни, с което е отхвърлена жалба, рег. № ППН-01-20/07.01.2019 г., подадена от същия срещу ТБ [фирма], за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни /отм./ като

ВРЪЩА делото като адм. преписка на адм. орган – КЗЛД, за ново произнасяне при спазване на дадените задължителни указания за прилагане на закона в мотивите на решението;

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на А. В. Г., с адрес: [населено място], сума в размер на 810 /осемстотин и десет/ лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: